

El futur, cosa de tots

Dc, 20/11/2013 per Francesc Riu i ...

[Nou ardor](#)

Si una persona cregués que ella sola pot organitzar-se la vida i garantir el seu futur sense comptar amb els altres, cometria un greu error.

L'esser humà és essencialment un ésser social, i no pot desenvolupar-se en totes les seves dimensions desvinculat del seu entorn més proper i de les persones que l'envolten. El seu futur és un futur comú, un futur necessàriament compartit.

Això que afirmem de les persones físiques, podem dir-ho igualment de les institucions formades per persones. Tampoc una institució, per important que sigui, pot creure que el seu futur només depèn d'ella mateixa.

Tots, persones i institucions, som part integrant de conjunts més amplis, i entre tots establim i conreem teixits de relacions diverses que ens ajuden a créixer i a desenvolupar-nos vers la plena realització personal o institucional.

La persona humana és fruit d'una relació, i només a través de relacions amb altres persones podrà aconseguir la seva plena realització i col·laborar, també amb altres persones, a construir un futur millor per a tothom.

Els seguidors de Jesús de Natzaret sabem prou bé que hem estat fets a imatge d'un Déu que és amor, i que l'amor ens porta a compartir la vida i a crear lligams de fraternitat. Sense els altres i sense estimar-los, no tenim ni present ni futur que ens puguin satisfer.